

det ærede Thing, forsaavidt det stemmer for disse Vædringsforslag, ikke gjør det strengt efter den Begrundelse, som ved Sagens 2den Behandling blev givet af den ærede Forslagsstiller (Bajer), der senere tog sit Forslag tilbage. Jeg haaber dog ikke, at det ærede Thing vil drage Konsekvensen saavidt, at det vil sige, at enhver Lov, som har nogen finantsiel Betydning, stor eller lille, og som bliver vedtagen, efter at Afgang til at blive nævnt i Aarets Finantslovs § 28 er afstaaen — at enhver saadan Lov, den være sig af hvilken Bestaaffenhed den vil, skulde døbes Tillægsbevillingslov for det paagjældende Finantsaar; men i det foreliggende Tilfælde skal jeg, som sagt, ingen Indvending gjøre derimod. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) drog en Parallell mellem Bestemmelserne i dette lille Lovforslag og Bestemmelser i Lovene om Lønninger for Soldbemedsmænd og mente, at, skjøndt han oprindeligt havde antaget, at det vilde være tilstrækkeligt, naar man gif til en lavere Grændse med Hensyn til Bestemmelsen af, hvem der skulde have Lønningsstillæg, saa vilde han dog kunne forsvare nu at følge Flertallet, idet det vilde være vel stemmende med, hvad man havde vedtaget under Soldlønningsloven. Jeg vil kun i Anledning heraf tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at denne Betragtning nødvendigvis ogsaa maa føre ham til at være villig til at gaa højere, thi i Soldlønningsloven har man ikke indskrænket sig til kun at give Lønningsforbedring til Embedsmænd, de have 2,300 Kr., eller rettere udtrykt 2,308 Kr., man har baade ved Fastsettelsen af Begyndelseslønningerne og endmere ved at tildele Alderstillaag i Birkeligheden givet Lønningsforbedring langt ud over denne Grændse. Det forekommer mig ogsaa, at, hvad det ærede Medlem bemærkede om, at Prisen paa Livsforpødenheder egentlig ikke var falden, ogsaa maatte kunne føre det ærede Medlem til, naar der overhovedet forelaa Forslag derom, hvad der jo ikke gjør, at kunne give sin Stemme til et baade kvantitativt og i Rækkevidde ligesaa vidtgaaende Forslag, som der blev bevilget paa Finantsloven for forrige Aar. Der foreligger jo imidlertid ikke noget Forslag om en anden Kvantitet og en anden Rækkevidde end den, som Thinget vedtog ved 2den Behandling, og jeg ønsker at gjøre den Bemærkning, at, naar jeg ikke har stillet Vædringsforslag i saa Henseende, maa dette ikke opfattes saaledes, som om jeg derved skulde have erkjendt at være vel tilfreds med Kvantiteten og Rækkevidden, saaledes som Forslaget foreligger nu. Paa ingen Maade. Men det hidrører fra, at jeg troede, at det vilde være unyttigt, om jeg vilde opstille videregaaende Vædringsforslag paa Sagens nuværende Trin, og fordi jeg havde haabet, at dette lille Lovforslag vilde være hurtigt vandret videre

frem efter 2den Behandling, uden at der var stillet Realitetsænderingsforslag dertil. Jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning i Anledning af, hvad der er fremkommet fra anden Side her i Salen til Begrundelse af, at man overhovedet ikke kunde stemme for den midlertidige Lønningsforbedring paa en særlig Lov, hvadenten den særlige Lov kaldes Tillægsbevillingslov eller almindelig Lønningslov, idet det vilde være en Ydmygelse, om man vilde stemme for et saadant særligt Lovforslag, efter at Lønningsstillæget var tvunget ud af Finantsloven og ind paa en særlig Lov. Mig bekjendt er der ikke stet Noget, hvorved Forslaget enten skulde være tvunget ind i en særlig Lov eller ud af Finantsloven. Det forekommer mig altsaa ikke, at den Argumentation er rigtig. Og naar man maatte vilde gjøre gjældende, at man ikke havde kunnet vente, at Regjeringen vilde være fremkommen med noget særligt Lovforslag, vil jeg dog minde om, at jeg allerede paa et meget tidligt Trin af Forhandlingerne angaaende Finantsloven, foranlediget ved en Bemærkning om den mulige Forbindelse, der kunde være mellem en Lønningsforbedring for Skolelærerne og for Statens Embedsmænd, udtalte som min sikke Forventning, at Samlingen ikke vilde gaa tilende, uden enten paa den ene eller den anden Maade at have bragt ogsaa Statens Embedsmænd en saadan Lønningsforbedring, som de efter min Mening havde billigt Krav paa at vente. Jeg tror altsaa, at dette Udtryk, at der skulde være noget Ydmygende ved at stemme for en særlig Lov, fordi Bestemmelserne vare tvungne ud af Finantsloven og ind paa en særlig Lov, er af meget ringe Birkning og Betydning.

Th Nielsen: Det er et Par Bemærkninger, jeg finder mig foranlediget til at komme ued til de Udtalelser, som ere faldne. Først skal jeg bemærke overfor det ærede Medlem for Aarsens (S. Pedersen), at, hvad vi nu stemme over, er jo det, som nu foreligger. Man kan jo aldrig, naar man sender et Lovforslag over til Landstinget, være sikker paa, hvilke Vædringer der kunne komme til. Klart er det i ethvert Tilfælde, at vi nu kun stemme over det foreliggende, og da jeg isærigt mener, at det er rigtigt at give de lavest Lønnebe dette Tillæg, stemmer jeg for det og tager Beslutning derom. Naar det Andet kommer til at foreligge, bliver et andet Spørgsmaal, om jeg vil stemme derfor eller ikke, eller hvad jeg overhovedet vil gjøre. Underlebes forekommer det mig overhovedet ikke, at man kan stille sig ved Lovforslag, som man sender over til det andet Thing. Noget Andet var, skal jeg indrømme, det Tilfælde, som forelaa igaar, thi man vidste da, at, naar man stemte for Sagen, stemte man